

გულ დათუთქულინის ისტორიის ძე თქვითი და ნიკოლა ესტრატის ძენი დიკანოსიძეები აფუყებენ ნათესავთა და ნაცნობთ პარტიული საყვარელ შვილის და მორავი უძირფარესი ძმის მოსკოვის უნივერსიტეტის მე-3 კურსის სტუდენტის

ერმილე ესტატეს ს დეკანოსიძის ხანმოკლე ავადმყოფობის შემდეგ გარდაცვალებას დაკარგავს ხუთშაბათს 1 თებერვალს ს. ხარ-სებევი საღ. ბეჟუაგორი. 138

მეორედი ოღონო ვასილ-სახლი, რძალი თეკლე ალექსის ასული, შვილები მარო ნადია, ლეო, ვასიკო და რაფა რატიანები და ძმისწული ნინო ვარსკვლავის ასული ჩხეიძ-ს გულითადის წმულებით აფუყებენ ნათესავთა და ნაცნობთ

ნესტორ გომრავის ძის რატიანის გარდაცვალებას ა. ხონში. 141

გიორგი, მიხეილ და შალვა ვარსკვლავის ძენი რატიანები მწუხარებით აფუყებენ ნათესავთა და ნაცნობთ ძვირფასი ძმის

ნესტორ გომრავის ძის რატიანის გარდაცვალებას ა. ხონში. 141

ლოცვით და გაცემბერებდა ხალხს მიერე შექმნილ სიმდიდრისა, დაკარგა წარმოდგენა საერთო მიზანზე, რომლის გარშემოც უნდა შექმნილიყო სარეგულაციო ძალა ხალხისა. დიკანოსი ვარსკვლავის ძე ხალხისა, დიკანოსი ვარსკვლავის ძე ხალხისა, დიკანოსი ვარსკვლავის ძე ხალხისა...

და ისტორიამ საშინელის აუცილებლობით დაგვყენა მესამე ეტაპის წინ, კონტრ რევოლუციონარ საშინელს სიციხით გვიწვდის ხელს, ანარქიის ალი იღება ჩვენს სამშობლოს, ჩვენს მიწა წყალ ველური ინსტინქტით ატამოვლი ბარბაროსები ეტანებიან, წალკას გვიქადაინ.

და ჩვენ მზად არა ვართ, ჩვენი გროგნული საქმის მართო ჩანასახი სჩანს. არ არის მტკიცე ნება და სული, რომ იგი დიკანოს ამ განადგურებისგან. თვალცრემლიანი შემოგვეყურებენ სამშობლო—დედა—ნათესავი განაძინდება წველი, რომელიც მიუღი ვეფხურის აღმოფხვრებით შეებრძოლება მის ხელახლა დამონებას, გიქობას. ძლიერ იღვბა თავსუფლება და შავი აჩრდილი მთხებით მიუხლოვდა, რომ ძველი ბოროტი მის დაკვირვებულ ხელს ხელახლა დაადოს.

საქართველოა მშობილო ხალხი! შენ იქნები მისი ერთგული შვილი, შენ ცეცხლის სარტყელი მოგედება, ანთები და იტყვი: „ნუ იქნები იესო“ იტყვიან უცხოელები აპოკალიფს იარსდ და მტვრად შეებრძები ამ საშინელ ძალას, შენს საყვარელ ერს რომ გაქრობას და აღგვას უპირობებს. ფეოდალურმა და მონარქულმა საქართველომ შეინახა გიონის დროშა, მისი სული... დღეს ეგ დროშა მას შენ გამოგლეჯ ხელიდან, შენ უნდა გახდები მისი შეფარვი დღეიდან და ნათესავს გაქვს უფლება არ დაატყავო, რომ ეგ დროშა დღეს ყველაზე უფრო საძვირლო ხელშია?! შენ არ მისცემ ნებას მომავალ ისტორიკოსს, რომ მან ზაზალით მოგინებინოს და თვის განჩენში სთქვას: დემოკრატია ვერ შეინახა საქართველო და ისიც გაქროა.

ნუ იქნები იესო... შენ დამტკიცებ, რომ გვიყვარს შენ ტრუფა სამშობლო, შენი ერი და ნადვილი მეგობარე ხარ შენის გულადის წინააღიების—სიკვილის წინ ოდნავაც არ შეზოო წაიხდა და შენი დღეს წინ აწვდ მზავის მგერდს შეუსერ... ყველა ერებს პატრონობს საქთარი დემოკრატია, სამშობლოსათვის სწორედ დღეს თავს და შენი დედაც გილოდება, ხელს გიწვდის, ისმის სამშობლოს მწერა ძ ხილი. გამოუთხოვდი. დაიცვ თავი შენი... აკაკი ძამაგვა

დღეს ყოველი წერიდა უნდა პეტი დღის შამოსავალი

ბარტულ კასამი მთავარ კომიტირის გადასაქმნად თავდაუკისთივის ახალგაზღვრას

ამხანაგებო! ჩვენი ხალხი და ქვეყანა მრავალტანჯულია. საუკუნეთა განმავლობაში მას ბევრი უბედურება დასეტყვია და შრავალი ვიჭრებოდა დაღუტვნილი. სამშობლო განსაცდელშია რამდენჯერ სწენა ეს სიტყვები ქართველის ყურს?! და ისიც ამავი, ქედმოუხრელი, ძროღაში გაქეზული არასოდეს გაქევიდა თავის ქვეყნისათვის სისხლის დანთხვას, ქართველ ერს მუდამ მძლე ეჭრა თავის კულტურის, თავის კერის არსებობის დროში.

სამშობლო განსაცდელშია—განისმის დღესაც ჩვენს ირგვლივ, მაგრამ რა განსხვავება! ასის წლის უნათო ცხოველებს მთლად წაურთველია ჩვენთვის ცხოველი გძმობა, იგი სადღაც მიფეფლდა და ქართველი ერი დღეს არ იწვის დღითიდღის ცეცხლით მამულის სუფარულისა. საუკუნეთა მონობა თითქოს ეხლა დაგვწყვა თავს და საქართველოს ვერ გამტვიძებია თავდაცვის ინსტიტუტი, ვერ უჭრძენია სიღარიღე და სირთულე მომენტისა. ვიმეორებ. მრავალჯერ გვეფლავართ ამისთანა მდგომარეობაში და გადავიტანია კიდევაც. მიტომ რომ გული სავეი გმთლიან გრძობობით და ყოველთვის ნათლად დაგვეჩხავს მოსალოდნელი სიფრთხე. დღეს ასე როდია. ქართველი ხალხი იღუბება, მას მკლავსავით შემოირტყმა ურიცხვი მტერი და მის ცვაობებს ეტენს ყრას ამირებენ, ხალხს კი ეს ვერ შეუგნია. ასის წლას განმავლობაში წარმოუბღვრა პოლიტიკამ ჩვენ ბიგვლით, მარტვიმ მოგედუნა და ეროვნული მარცხივ მიგვეყვანა. არ მოგვედარა, მხოლოდ სძინავსო, ამბობდა მგისანი, ვი თუ ეს უბედურება ქართველ ერს ისე დაატყავს თავს, რომ მან გაღვიძებოდა ვერ მოასწოროს! წვეულებით იყოს ის რეჟიმი, წვეულებით იყოს ის დრო, რამაც ასეთ ძილს

სა, ფერო სასტიკის და საშინელის, ვინმე თვითმკრებლობასა და რევოლუციონერთა შორის სწარმოებდა. ყოველი „ამხანაგები“ დღეს ერთმანეთს არ ინდობენ... ყველა ჯგუფი გაფაციკლებით ეზღებდა, ყველა იარაღს ჰკიდებს ხელს.

ჩვენი საქართველო უარეს განსაცდელშია. ერთა მუქა ხალხი გარემოცულია მტრულად განწყობილ ჯაროებით, ყველა მასზე ილესავს კბილს და ცდილობს გარემოებით ისარგებლოს და გაატოლოს, გააფეროს ჩვენი ტრუფა ქვეყანა.

სიმშლი, ვადამყოფა შიგნით, ვერაგი და დაუნდობელი მტერი გარედან—აი რა ემუქრება ჩვენს ხალხს, ჩვენს ქვეყანას, მის თავისუფლებასა და ბედნიერებას.

ხალხი, რომელმაც ამოღწერა მსხვერპლი შესწირა რუსეთის დემოკრატიის საბედნიეროდ, დღეს უშეგებოდ, თავის თავისა და ძალის ამბიად მიტოვებულა...

არსად არის ამხანაგი, არსად გულშემატკივარი... და ასეთ განწირულებას ქამს, რომელსაც განსაცდელშია ჩვენი სამშობლო, ჩვენი ხალხი, ჩვენი სიკაცსუფობა და პატიოსნება, განა ყოველი ჩვეულებისა, ყველასი, ვასაც ჯერ კიდევ არ დაქარგვია შექმნილ მდგომარეობათა გავებისა, უპირველესი საზრუნავ საგანი არ უნდა იყოს—იარაღი!

დღეს მტერი გზა არ არის... ყველა ჩვეულება შენა უნდა მოქცეოს იარაღად. შეიძლება ბევრი ჩვეულება სუსტი და გამოუცდელი იყოს, მაგრამ გვწამდეს და გვეგროვდეს, რომ ყოველ მცირე ძალას მეორე ამხანაგის ძალა მიემეტება, მეორესას—მესამეს და ასე შექმნილი რახს, ჯარს, რომელიც შესაფრეს პასუხს გასცემს ჩვენი ხალხის ირგვლივ, ჩვენზე მოსულ მტერს—სულ ერთია—შინაურა იქნება ეს მტერი თუ გარეული.

სამშობლო ჩვენი განსაცდელშია. ამს ყველანი ვგრძობთ და განვსეტყვრებთ გონების თვლით. ყველანი, განუჩივლად მიზიარებულები, ვლოვანებისა და ძალიანისა ვაღდებულნი ვართ შევირთდეთ, დავიარაზოთ და მტერს მტრულად დავუხვდეთ, მოყვარეს—მოყვარულად. ასეთ საბედისწერა ეამს სირცხვილი, მიტოვებული ცოდვის სამშობლოსა და შთამომავლების წინაშე მხოლოდ და მართო პირად ბედნიერებაზე ურუნვა, —საქართველო, ის საქართველო, რომელმაც გვშობა, ის რომელიც ჩვენზე მოსულ მტერს—სულ ერთია—შინაურა იქნება ეს მტერი თუ გარეული.

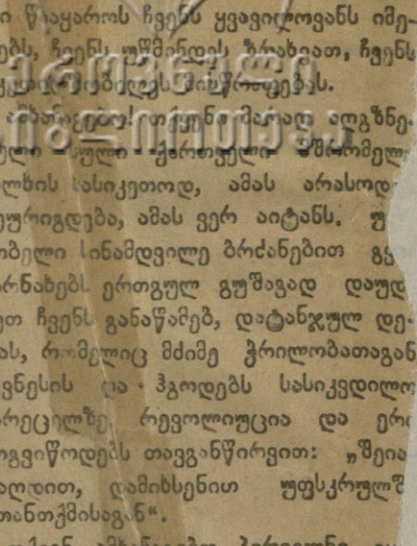
იარაღი!

ყოველგვარი იარაღი, რომელიც სისხლის საღვრელად მოგონილი, კიბრით მეგავრებოდა... მშამდა, ადამიანი ადამიანისთვის გზა და ხიდი უნდა იყოს და არა მგელი. მშამდა და მგელი, რომ არა თუ გვიან ქვეყნად სიზიარებელი ვამიარგებოდა და ადამიანის დასამონავებლად გამოქვდილი მახვილი კაცობრიობის ბედნიერებისა და კეთილდღეობის ღამმარად შეიცვლებოდა...

და თუ იშვიოთად, უკადურეს შემთხვევაში მომხდებოდა იარაღის აღება, მხოლოდ იმ მიზნით, რომ სიპარტისთვის მტრობობა რაზმი გამეფიერებინა, ჩემი წვლილი მიმეტანა წმინდა სამსხვერპლოზე...

თებერლის დიდი რევოლუციული თითქმის უსისხლო რევოლუციო იყო. ყველას ჯგუფი, რომ თვითმკრებლობის დანარევა ასე იოლად მოხდა, იმ თვითმკრებლობის, რომელიც სსსრ-ში განმავლობაში მავლავუნასავით განვითარდა, ჩვენი გლეხებისა და მათი მოსახლეობის მავლავუნასავით განვითარდა, ჩვენი გლეხებისა და მათი მოსახლეობის მავლავუნასავით განვითარდა, ჩვენი გლეხებისა და მათი მოსახლეობის მავლავუნასავით განვითარდა...

და აი, ამ სანეტარო განთიადის ბესთან ჩვენს წინაშე გამოქვა პირსისხლიანი და ბასრ ბრქვალეიანი ხიფათი, განსაცდელი და ჰლამობს თოვ

ნესტორ გომრავის ძის რატიანის პორტრეტი

ნესტორ გომრავის ძის რატიანის პორტრეტი

ნესტორ გომრავის ძის რატიანის პორტრეტი

ნესტორ გომრავის ძის რატიანის პორტრეტი

ნესტორ გომრავის ძის რატიანის პორტრეტი

ნესტორ გომრავის ძის რატიანის პორტრეტი

ნესტორ გომრავის ძის რატიანის პორტრეტი

ნესტორ გომრავის ძის რატიანის პორტრეტი

ნესტორ გომრავის ძის რატიანის პორტრეტი

ნესტორ გომრავის ძის რატიანის პორტრეტი

ნესტორ გომრავის ძის რატიანის პორტრეტი

